

Література.

1. Кожевников Р.А. Экономическое управление логистическим обслуживанием [Электронный ресурс] / Р.А. Кожевников, А.В. Резер // Железнодорожный транспорт: Ежемесячный научно-теоретический технико-экономический журнал. – 2005. – № 8. – С. 56–60. – Режим доступа: <http://zdtmagazine.ru/publik/ekonom/2005/august0508.htm>.
2. Кислий В.М. Логістика: Теорія та практика / В.М. Кислий, О.А. Біловодська, О.М. Олефіренко, О.М. Соляник : Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 360 с.
3. Рославцев Д.М. Конспект лекцій з курсу «Логістичне обслуговування» / Д.М. Рославцев; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х.: ХНАМГ, 2012. – 117 с.

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЦЕСНОГО Й СИСТЕМНОГО ПІДХОДІВ У ЛАНЦЮГАХ ПОСТАВОК

Остащенко О. О., студент

Науковий керівник: Бочарова Н. А., к. е. н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Складне і динамічне зовнішнє середовище вимагає від підприємств постійного вдосконалення своїх систем управління та інформаційних систем їх підтримки. При цьому можливі різні варіанти організації менеджменту. Останнім часом для створення ефективної системи управління підприємством досить широко використовується процесний підхід, на багатьох підприємствах у всьому світі здійснюється перехід від функціональної організації виробництва до процесної. На українських підприємствах продовжує домінувати структурний підхід до організації.

Процесний підхід дозволяє сконцентрувати увагу на найбільш «болючих точках» є симптомами настання нестійкого розвитку підприємства і знайти прийнятний рівень вирішення протиріч, що виникають в ринковому середовищі. При цьому необхідно враховувати те, що процесний підхід невіддільний від техніко-технологічної складової ринку, а його ефективність досягається шляхом знаходження оптимальних рішень по всьому циклу виробництва. Досягається це через механізм процесно-орієнтованого принципу підвищення якості управління, який завжди пробиває собі шлях через прийняття оптимальних рішень в області системи менеджменту якості управління.

Широке впровадження методу процесного управління є неізбежною і об'єктивно необхідною реакцією на зміни в економіці, умов конкуренції, на зміни в техніці і технологіях.

У процесному підході задіяний механізм управління, який принципово змінює характер розвитку економічних зв'язків, в основі якого домінуючу роль займає ресурсна складова, що дозволяє сконцентруватися на отриманні кінцевого результату і різко скоротити питомі витрати при одночасному підвищенні якості виробництва.

Впровадження процесного підходу в управлінні неможливо без широкої активної участі в цьому процесі всього персоналу, залучення буквально кожного працівника. При цьому в організації необхідно здійснити цілий комплекс заходів щодо відповідного етапного впровадження процесного підходу з формуванням бізнес-процесів, покликаних підвищити ефективність і якість роботи підприємства.

Бізнес-процес зачіпає різні рівні системи суспільного відтворення і одночасно створює передумови для управління в умовах кризи, що вимагає пошуку ефективних рішень з прогнозування різних сценаріїв на всіх рівнях господарської ієрархії.

Для того, щоб розкрити сутність концепції системного підходу до організації транспортної логістики, введемо поняття логістичної системи. У вітчизняній літературі в галузі логістики найбільш поширеним є таке визначення: «Логістична система являє собою адаптивну систему зі зворотним зв'язком, що виконує ті чи інші логістичні операції і функції, і складається, як правило, з декількох підсистем, а також володіє розвиненими зв'язками з зовнішнім середовищем».

Системний підхід є основною концепцією логістики, що полягає в комплексному вивченні явищ і об'єктів як цілісних логістичних систем з метою ліквідації невідповідності між інтересами і цілями всієї логістичної системи і її окремих елементів, між різними логістичними системами, між логістичною системою і зовнішнім середовищем. Системний підхід передбачає дослідження на макро- і мікрорівнях. На макрорівні логістична система вивчається як ціле, встановлюються її межі і зовнішні зв'язки із середовищем її діяльності. Це можна зробити, розглянувши досліджувану систему як частину системи більш високого рівня. Тільки ззовні можна зрозуміти, для чого існує логістична система. Кожна логістична система складається з елементів. Мікрорівень дослідження

передбачає вивчення внутрішньої структури системи, тобто складових її елементів, їх властивостей, зв'язків між ними. Важливим принципом системного підходу є принцип взаємозв'язку елементів логістичної системи, зв'язки між елементами можуть бути сильними або слабкими, але в будь-якому випадку, зміна в поведінці одних елементів породжує зміни діяльності інших, отже, необхідно враховувати ці наслідки.

Таким чином, з точки зору системного підходу до організації транспортної логістики, логістична система буде являти собою відносно стійку сукупність ланок, структурних / функціональних підрозділів компанії, а також постачальників, споживачів і логістичних посередників, взаємозалежних і об'єднаних єдиним управлінням корпоративної стратегії організації бізнесу.

Елемент логістичної системи є неподільною в рамках поставленого завдання управління частиною логістичної системи. Виділення елемента визначається нижчим рівнем декомпозиції логістичної системи і викликано необхідністю відокремлення операції або їх сукупності з метою оптимізації ресурсів, побудови моделі підприємства або його структурних підрозділів, моделювання бізнес-процесів, закріплення за операцією конкретного виконавця або технічного пристрою, наприклад, автоматизованого робочого місця; формування системи обліку, контролю і моніторингу логістичного плану.

Ланки логістичної системи, будучи впорядкованими певним чином, складають логістичний ланцюг або ланцюг поставок. У зарубіжних термінологічних словниках ANNEX і APICS ланцюг поставок визначається як взаємопов'язана послідовність пар ланок (підрозділів компанії і / або її логістичних партнерів) - «постачальник-споживач», по якій товар або послуга доставляється кінцевому споживачеві, організована з тим, щоб досягти плановану мета. При цьому не накладається ніяких зобов'язань на лінійну впорядкованість ланок логістичного ланцюга. У свою чергу, А.Н. Родніков в своєму термінологічному словнику підкреслює саме лінійну впорядкованість ланцюжка поставок, а саме: логістичний ланцюг представляє собою лінійно-впорядковану множину фізичних і / або юридичних осіб (постачальників, посередників, перевізників та інших), які безпосередньо брали участь в доведенні конкретно партії до споживача. Існують і інші визначення ланцюга поставок, наприклад: логістичний ланцюг - це безліч ланок логістичної

системи, впорядковане за основним та / або супутнього потоку відповідно до параметрів замовлення кінцевого споживача всередині функціональної області логістики або логістичного каналу. Таким чином, ланцюг поставок, як правило, проектують всередині самостійної функціональної області логістики. Вихідним параметром формування логістичного ланцюга є замовлення споживача. Формування ланцюга поставок може здійснюватися цілеспрямовано за допомогою юридичного злиття і поглинання фірм, а також шляхом добровільної співпраці різних служб, підрозділів і фірм з відповідним юридичним та організаційним оформленням. Ланцюг поставок може здійснюватися на підставі модульного принципу в управлінні, при цьому враховуються два взаємовиключних один одного принципу: корпорації і співпраці - з одного боку, а з іншого - конкуренції. Таке формування ланцюга поставок дозволяє використовувати вільні ресурси учасників логістичного ланцюга з тим, щоб згладжувати коливання зовнішнього середовища. Гнучкість такого ланцюга за допомогою спеціальних разових поставок через створену при цьому мережа каналів розподілу і транспортування дає можливість вирівняти піки споживання, при цьому неминучі ризики помітно знижуються. Зв'язки між окремими елементами логістичного ланцюга сьогодні реалізуються за допомогою новітніх інформаційних технологій. Побудова і дослідження ланцюгів, сформованих з інформаційних і фінансових потоків, володіє надзвичайно важливим практичним значенням, оскільки рух матеріальних ресурсів і готової продукції не збігається з співвідношеннями з ними інформаційними і грошовими потоками. Проблеми, що виникають у зв'язку з асинхронністю потоків, значно ускладнюють прийняття ефективних управлінських рішень.

Таким чином, ланцюг поставок являє собою безліч ланок логістичної системи, впорядкованих за основним та / або супутнього потоку відповідно до параметрів замовлення кінцевого споживача всередині функціональної області логістики або логістичного каналу.

Література.

1. Гаджинский А. М. Логистика / А.М. Гаджинский. - М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков і Ко», 2007. – 472 с.
2. La Londe and Masters (1994) Emerging Logistics Strategies: Blueprints for the Next Century, International Journal of Physical Distribution & Logistics Management , Volume 24 (7): 13 – Sep 1, 1994.

3. Дегтяренко, В.Н. Основи логістики і маркетингу / В.Н. Дегтяренко. - Ростов-на-Дону: РГАС, 2005. – 329 с.

4. Залманова М.Є. Логістика / М.Є. Залманова. - Саратов: Саратов. держ. техн. ун-т, 2006. - 168 с.

5. Зиннуров Н.Р. Стратегическое маркетинговое планирование и управление на предприятии / Н.Р. Зиннуров. - М.: Изд-во МАИ, 2009. – 229 с.

6. Костоглодов, Д.Д. Розподільна логістика / Д.Д. Костоглодов, Л.М. Харисова. - М.: Експертне бюро, 2007. – 199 с.

7. Stock J., Lambert D. and Ellram L. (1998) Fundamentals of Logistics Management. Paperback – International Edition, June 1, 1998.

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ПОТОКІВ В ЛОГІСТИЧНІЙ СИСТЕМІ

*Пантелеева М. М., Бондаренко А. В., студент
Науковий керівник: Ачкасова Л. М., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У логістичній системі є безліч різних потоків, які поділяються на основний їм являється матеріальний та допоміжні потоки — інформаційні, фінансові, сервісні та інші (трудові, транспортні тощо). Ці потоки пов'язані між собою, один потік формується за допомогою іншого і може бути тісно пов'язаний з третім потоком.

Необхідність формування потоків в логістичній системі роздрібного торгового підприємства визначається двома обставинами: по-перше - управління, підвищення ефективності економічного потоку; по-друге - ринкові умови, господарювання визначаються, як самостійний об'єкт управління ефективністю формування і використання капіталу [1].

Виділимо і розглянемо кілька, можливих, підходів до формування потоків в логістичній системі. Перший основний підхід формування логістичних систем є традиційний (класичний). Традиційний підхід означає перехід від часткового до загального (індукція). Формування системи і потоків в ній, при такому підході, до цього процесу відбувається шляхом злиття її компонентів, що розробляються окремо. На першому етапі визначаються цілі функціонування окремих підсистем. На другому етапі аналізується інформація, необхідна для формування окремих підсистем. І, нарешті,